

předpisy neřeší otázku, o niž jde, a že odkazují vesměs ve spojení s předpisy civilního a exekučního řádu na reální řád odhadní. Dlužno však uvážit, že ani tento řád, jak by se snad na první pohled zdálo, neponechává konečného rozhodnutí znalců, nýbrž ukládá ustanovení ceny odhadní soudu, což plyne obzvláště z jeho §u 31. Posudek znalců jest tudíž směrnicí, pomůckou pro soud, dle níž se má řídit; soud není však znaleckým posudkem vázán, nýbrž má sám s konečnou platností určit odhadní ceny, při čemž jest mu postupovati dle volného uvážení (§ 272 c. ř. s.). Ježto reální řád odhadní přihlíží ku všem poměrům za pravidelných okolností možným a směrodatným, bude ovšem konečné ustanovení ceny odhadní soudem zpravidla souhlasné s posudkem znalců, učiněným na základě řádného provedení předpisů reálního odhadního řádu. Není však soudu na základě jeho volného uvážení zabráněno, by nepřihlížel též k mimořádným hospodářským poměrům, na něž odhadní řád nepomýšlel, aby pak došel z takových důvodů — jež ovšem dlužno v soudním usnesení uvést — k jinému výsledku (viz též nař. min. sprav. ze dne 30. června 1900, čís. 11.767).

Čís. 3655.

Byl-li výrok rozhodčího soudu doručen dvakrát, lze se bránit proti každému doručení zvláštní žalobou pro zmatečnost.

(Rozh. ze dne 27. března 1924, R I 215/24.)

Výrok rozhodčích ze dne 2. září 1923 byl doručen prvnímu žalobci ve vyhotovení, podepsaném pouze jedním rozhodčím. Když podána byla o bezúčinnost rozhodčího výroku žaloba (spisová značka C I 152/23), byl rozhodčí nález doručen oběma žalobcům, tentokrát ve vyhotovení podepsaném všemi rozhodčími. Žalobci podali po tomto doručení znovu žalobu o bezúčinnost nálezu (C I 157/23). Žalovaný vznesl proti této žalobě námitku rozepře zahájené, již s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, r e k u r s n í s o u d námitce vyhověl a žalobu odmítl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Mylným je názor rekursního soudu, že v obou sporech jsou stejné jak právní důvod, tak i žalobní nárok. Žalobou C I 152/23 domáhají se žalobci bezúčinnosti výroku rozhodčího soudu, jehož vyhotovení dodáno bylo jen žalobci, nikoli spolužalující jeho manželce, a podepsáno bylo jedním rozhodčím, kdežto žalobou C I 157/23 uplatněna je bezúčinnost rozhodčího výroku, jehož vyhotovení bylo oběma stranám doručeno o několik dní později a bylo podepsáno třemi rozhodčími. Obě tato vyhotovení mají za základ jediný výrok rozhodčího soudu, přes to však pojí zákon již s dodáním písemného vyhotovení účinek vytčený v §§ 595 a 596 c. ř. s., t. j. možnost žaloby o bezúčinnost nálezu. To je patrné z druhé věty odst. čís. 3 §u 595 c. ř. s., jakož i z druhé věty druhého

odstavce Šu 596 c. ř. s., v jistém směru i z Šu 592 c. ř. s., dle něhož nezachování formelního předpisu v něm uvedeného má za následek bezúčinnost rozhodčího nálezu samotna. Žalobci, po případě první žalobce, jimž výrok rozhodčích byl po dvakráte, vždy zvláštním písemným vyhotovením dodán, jsou vzhledem k tomu oprávněni žalovati na bezúčinnost nálezu zvláštní žalobou, by nález ten nepozastaveným doručením aspoň v jednom případě nestal se právoplatným exekučním titulem (§ 594 c. ř. s. a § 1 čís. 16 ex. ř.). Obě žaloby mají zajisté co do právního základu velmi mnoho společného, přes to však není tu téhož právního základu, odůvodňujícího námítku zahájené rozepře, a bude záležitosti na soudu první stolice, by vhodným procesním opatřením zjednotil a zkrátil řízení o těchto obou žalobách.

Čís. 3656.

Pohledávka proti vrchní správě státního statku Konopiště a proti ředitelství státních statků jest pohledávkou proti státu ve smyslu dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. (čl. IX. čís. 5 uv. zák. k ex. ř.).

(Rozh. ze dne 27. března 1924, R I 224/24.)

Josef S. prosoudil syndikátní spor proti Josefu V-ovi, načež Josef V. vedl pro útraty exekuci na pohledávku S-ovu proti vrchní správě panství Konopiště (ředitelství státních statků). Soud první stolice (vrchní zemský soud v Praze) povolil exekuci zabavením a příkázáním pohledávky. Nejvyšší soud k rekursu finanční prokuratury exekuční návrh zamítl.

Důvody:

Zabavená pohledávka je nelikvidní a u veřejné pokladny ještě nepoukázanou pohledávkou podle dv. dekr. ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. ponechaného v platnosti čl. IX. čís. 5 uvoz. zák. k ex. ř. To je zjevno z návrhů exekučních, podle nichž přísluší pohledávka ta povinnému proti vrchní správě státního statku Konopiště, jakož i proti ředitelství státních statků, jichž pokladnám byl sdělen zákaz placení. Pohledávka má býti proto povinnému vyplacena ze státní, t. j. veřejné pokladny, a nebyla dosud poukázána k výplatě, ježto není ani výše její dosud zjištěna.

Čís. 3657.

»Majetkem« manžela ve smyslu Šu 91 obč. zák. jsou veškeré výdělečné možnosti a schopnosti, jež jsou mu dosažitelný.

(Rozh. ze dne 27. března 1924, Rv I 15/24.)

Žalobě rozloučené manželky na manžela, z jehož viny bylo manželství rozloučeno, o výživné, procesní soud první stolice